

Književno-poučni
časopis za **MLADE**

CVITAK

Godište: XXIV. / Broj: 2 / Listopad 2023.

IZBJEGNUTA TRAGEDIJA

Majka je toga subotnjeg prijepodneva, kao što je svake subote činila, spremala stan. Usisavač je bruja, posteljina na krevetima mijenjana, prašina brisana. Kroz širom otvorene prozore i balkonska vrata ulazio je i mirisao zrak. Nije to ona učinila sama, ne! Uvijek su joj pomagali Klara i Ivan, njezina starija djeca, a dvogodišnji se Miran motao između stvari, „popravljajući“ i slažući stolice, stolnjake, novine... Sve je htio dovesti u red osim svojih igračka koje si mogao zateći u svakom dijelu dnevnog boravka. Tako zauzeti velikim spremanjem, nisu ni primijetili kako se Miran popeo na trosjed, a potom na njegov naslonjač koji se nalazio upravo pokraj širom otvorena prozora. Još jedan korak – i pao bi s četvrtog kata! Srećom, Ivan je na vrijeme ugledao u kakvoj se opasnosti nalazi njegov mlađi brat. Bez riječi ga je čvrsto primio oko struka i za tren skinuo s naslonjača. Majka i Klara su protrnule vidjevši kakva se tragedija mogla dogoditi. Kad je majka na Mirana počela vikati, dječak je, ne razumijevajući zašto na nj

viče, ponavljao: – Ptice, ptice! Pogledavši kroz odmah zatvoren prozor, majka, Klara i Ivan, vidjeli su mnoštvo veselih, razigranih vrabaca i drugih ptica u visokim krošnjama drvoreda. Shvatili su da je njihov cvrkut i let nad platanima privukao Miranovu pozornost. Od tog dana, trosjed je premješten na drugo mjesto u stanu. Kad su odraslom Miranu pričali kako je mogao stradati i kako ga je Ivan spasio, kazao bi svom starijem bratu: – U tom trenutku ti si bio moj anđeo čuvar.

Zlatna povelja za najbolja izdanja Matice hrvatske 2008.
Nagrada "Mali princ 2017." za doprinos razvoju dječje literature u BiH

Predsjednik Kulturno-prosvjetnog vijeća: Miro Petrović
Glavna urednica: Ana Šego

Izvršni urednik: Miro Naletilić; Urednici savjetnici: Jagoda Iličić i Željko Vasilj; Lektorica: Misijana Brkić Milinković;
Stalni suradnici: Ivo Mijo Andrić, Sanja Babić-Dulvat, Ljubica Balog, Zvonimir Balog, Ana Cvitanović, Ivana Čurić, Simo Ešić, Lidija Glavaš, Željko Ivanković, Marinko Jovanović, Radica Jovanović, Milena Jukić Bandić, Sonja Jurić, Miljenka Koštro, Nikša Krpetić, Ljubo Leko, Radica Leko, Fabijan Lovrić, Zdravka Mila Marijanović, Tina Mihaljević, Miro Naletilić, Ilija Nikić, Iva Nuić, Daria Ostojić, Zrinka Ostović, Luko Paljetak, Vesna Parun, Lidija Pavlović-Grgić, Milica Peñar, Sanja Pilić, Božidar Prosenjak, Miljenko Stojić, Mariofil Soldo, Željka Šaravanja, Krešimir Šego, Nikola Šimić Tonin, Sonja Škobić, Mira Šubišić, Dragutin Tadijanović, Milka Tica, Radoslav Tokić, Vedrana Vidović i Božena Volić.
Nakladnici: UG Cvit Medugorje i Udruga Školarac Mostar; Sunakladnik: Matica hrvatska Mostar; Za nakladnike: Miroslav Šego i Ljerka Ostojić.

Grafička priprema: Miroslav Šego; Tisak: Suton d.o.o.

Rukopise i dopise šalјite uredništvu na adrese: CVITAK, p.p. 50, 88266 Medugorje ili Cvitak p.p. 117, 88000 Mostar, BiH; Tel.: 063/169-896; e-mail: list.cvitak@gmail.com

Prispjele materijale ne vraćamo. List izlazi svakog mjeseca u školskoj godini. Cijena jednog primjerka je 2,5 KM.

Polugodišnja pretplata je 12,5, a godišnja 25 KM. IB 4227108260008. Žiro-račun: UG Cvit 3381202200115115 UniCredit Bank.

Književno – poučni časopis za mlade Cvitak se distribuira u školama temeljem:

Mišljenja Federalnog ministarstva obrazovanja, znanosti, kulture i športa br. 02-15-38-67/00

Odobrenja Ministarstva prosvjete, znanosti, kulture i športa HNŽ/K broj: 05-02-40-1729/17

Suglasnosti Ministarstva obrazovanja i nauke Tuzlanskog kantona broj: 10/1-34-282/20

LJETO NA LJETOVANJU

LJETO ODBACI DUGE HLAČE,
OBUČE KRATKE HLAČICE
I UMIJEŠA SE MEĐU KUPAČE
I MEĐU KUPAČICE.
ČITAVU ZIMU UČI PLIVATI,
VJEŽBA MARLJIVO POPUT ĐAKA
DA BI U MORU MOGLO UŽIVATI,
JER PLIVAT ZNA I GUSKA SVAKA,
PA ČAK I PATKA,
TO JE SLATKA
ZABAVA, TO JE UŽITAK PRAVI.

NA GLAVU LJETO ŠEŠIR STAVI,
NA OČI NABIJE NAOČALE
JER SUNCE ŽEŽE, NEMA ŠALE,
KRENE NA MORE
PRVE ZORE
LJETNE, PA ČAK I PUNO PRIJE,
KAD TAMO STIGNE SAMO SE SMIJE,
ZABORAVI SVE BRIGE KUĆNE,
U VALOVE SE ODMAH BUĆNE,
ZATIM SE SUNČA, SATIMA STOJI
NA VRUĆEM PIJESKU, SOKOVE PIJE
UŽIVA, LJETUJE,
A SUNCE SAMO PRŽI I GRIJE,
VRUĆE NA CIJELOM SVIJETU JE.

LJETO SE ZNOJI, ZNOJI, ZNOJI,
BAKRENU KOŽU DOBIVA, BROJI
DANE I GLAVOM KLIMA
JER USKORO ĆE JESEN PA ZIMA
PA PROLJEĆE I ONDA, ETO,
OPET ĆE LJETO;
BAŠ PRAVI SPAS
GODINA PROĐE SPORO – ZA ČAS!

FABIJAN

Ovo je Fabijan. Živio je u velikom gradu, *na visokoj nozi*. Tako se to kaže za nekoga tko živi u raskoši, nekoga tko ima što god poželi. A Fabijan je imao. Imao je veliku kuću s puno soba i ogromnim dnevnim boravkom i terasama, imao i prostrano dvorište s bazenom, imao svoju toplu ležaljku s udobnim jastukom, svoju kupku i lopticu-skočicu, koju je najviše volio od svojih, tko zna koliko, igračka... Ustvari, imao je svoje udomitelje, drage i dobre ljude – Peru i Saru, koji su sve to imali. Voljeli su ga i pazili kako se voli i pazi član obitelji. Igrao se po kući i po dvorištu do mile volje, spavao kad bi mu se spavalo, jeo što god bi mu se prohtjelo, čak se vozio i Perinim malim sportskim zrakoplovom i pilotirao s njim. Reklo bi se: živio život kao u bajci!

Tako bi to zaista i bilo da Fabijan nije imao i jednu tugu. Grizla ga je neprekidno. Brat Florian! Kad god bi uvečer pošao u svoju udobnu toplu ležaljku, pomislio bi na brata i oči bi mu se napunile suzama.

Kad su ih razdvajali od majke, Floriana su udomili gospođa i gospodin Puzić. Stanovali su na drugome kraju grada. Bili su dobri prema njemu neko vrijeme, a onda im je dosadilo kuće u kući i jednostavno su ga napustili. Odselili se. Florian je ostao sam, nezaštićen, uplašen, slomljena srca. Lutao je gradskim parkovima, spavao pod kontejnerima, gladan tumarao ulicama, sva su mu vrata bila zatvorena. Pravi pasji život!

Otkad je to saznao, Fabijan je skrivao tugu u očima i zato je odlučio potražiti brata. Odjenuo je svoju omiljenu dolamu, svoj najdraži tirkizni šal i svoju pilotsku kapu koju mu je darovao njegov Pero, kad su letjeli iznad grada. I, evo ga – pošao! Kad nađe svog Floriana, zajedno će na onu konferenciju koju je sazvaio polarni medvjed Oliver, a onda zajedno kod Pere i Sare.

6 MOJA SESTRICA

Imam sestricu. Zove se Lina. I jako je slatka. Volim je. Smiješna je. Mi smo najbolje prijateljice. Iako je mala, sve razumije.

Kada dobije bombone, uvijek me ponudi. I voli dijeliti svoje igračke sa mnom. Iako me više ne zanimaju plișani medvjedići i lutke.

Svakoga jutra prije polaska u vrtić ispletem joj pletenice. Uređujemo se. Mama nas požuruje.

– Škola, vrtić, vrijeme je! – više iz dnevnog boravka.

Mi se još malo mazimo.

Moja sestrice ima okrugle obraščiće koje moram poljubiti.

Divno je imati seku.

Prije sam bila sama i bilo mi je prilično dosadnooo! A onda je došla moja ljepotica i sve se promijenilo. Najviše sam voljela kada se smije i pruža ručice. Svemu sam je polako učila, od krevljenja do držanja žličice za juhu. Zatim hodanja po stepenicama, pozdravljanja susjeda, ljuljanja na ljuljački, dobacivanja lopte, čak sam je probala naučiti igrati šah, ha, ha... Ali za to je ipak premala...

Toliko sam dobra učiteljica da sad sve radi sama. Odjene se za vrtić brže od mene. I onda me čeka dok biram koja mi se haljina najviše sviđa. Uredna je. I uvijek je dobre volje. Uglavnom. Osim kad je jako umorna.

Divno je imati sestricu.

Moji prijatelji se katkad čude. Njima njihova braća ili sestre idu na živce. Možda je Lina posebna? Vjerojatno.

Ili je ljubav nešto posebno.

Tko bi ga znao! U svakom slučaju, obožavam svoju sestricu. I moram priznati: baš nam je vrlo zabavno! Kad smo dobre volje, a uvijek smo, plešemo i pjevamo po stanu. Znamo i biti naporene mami i tati, jer oni se nakon posla, zažele mira.

Divno je voljeti nekoga. Vjerujte mi. A sada, ako imate sestricu ili brata, dobro ih pogledajte... Jer, oni su vam najveći prijatelji. Zbilja. Ne šalim se. A ako se slučajno posvadite, nema veze... Pomirit ćete se. I opet se voljeti dalje. Zar to nije divno?

POZDRAV JESENI

Dobro jutro, dobro došla, jeseni
Plodovi su sočni i rumeni
Lišće leti, šušti, šušti
To su pravi slatki gušti

Rukav više svima treba
Pogled leti preko neba
Jugo puše, bit će kiše, neki vele
U voćnjaku dunje su zrele

Kosu mrsi, iza vrata vjetrić piri
Miris pekmeza kućom se širi
Iznad krova lastavice se okupljaju
Da je vrijeme jugu, one znaju

O, jeseni, žuta, mila si i draga
Donosiš nam puno blaga
Vrijedna baka zimnicu sprema
Kako reče: *Nema čega nema*

Okolo nje glasići se čuju
Unuci se slade i oblizuju
I podršku baki glasno daju
Dok kompot i pekmez probaju

Tako baka na unuke prenosi svoje znanje
A neznanje biva sve tanje i manje

Vesele se, jedu, smiju
Nakon ručka domaći sok piju
Grle baku ruke male
Sreću šire, jesen hvale

LJUBOMORA

Na pašnjaku su pasle dvije koze kolegice, Bara i Kaja. Obje su bile bremenite pa su razgovarale o prinovi, o osjećaju majčinstva koje ih čeka.

Sljedeće noći obje su rodile i u rano jutro su imale pored sebe svoje kćeri – Bara Ljepojku, a Kaja Princezu. Imena im je dala vlasnica kad ih je pogledala onako sićušne, bijele, sa šarama po leđima i licu: Ljepotica crnim, a Princeza smeđim.

Stavila ih je da doje majčino mlijeko, no Bara nije dopuštala, što su pripisivali tešku porodu pa je Ljepojka sjetno meketala i plakala od gladi. Vlasnica ju je primakla Princezi i njezinoj majci, kozi Kaji, koja se nije bunila te su Ljepojka i Princeza postale sestre po mlijeku.

Dani su prolazili i obje su narasle u koze ljepotice. No, Ljepojka je postala ljubomorna na Princezu i počela je gurati i udarati. Svima je bilo čudno pa ju je i njezina majka Bara korila, na što je Ljepojka odbrusila:

– Nisi mi dala svoje mlijeko! Što mi imaš reći? – na što je Bara tužno ušutjela.

Sljedećih dana vrebala je kako će napasti Princezu te ju je stigla na paši, zakačila joj rogovima prednju nogu i pobjegla, a ova je tužno plakala od bolova ležeći na livadi. Kad je veterinar pogledao slomljenu nogu, zavrtio je glavom:

– Ovo nisam dosad vidio! – pa je nogu stavio u udlage

i rekao da Ljepojku svežu i ne puštaju je dok Princeza ne ozdravi. – Dotle će se smiriti!

Tako je i bilo. Meketala je, tužila se, ali joj nitko nije htio pomoći.

– To ti je kazna zbog ljubomore... – komentirali su kad bi je čuli.

Kad je Princeza ozdravila, došla je do nje.

– Kako si? – pitala je, dok je ova tužno gledala.

– Odveži me!... Molim te!... Neću biti više zla... Oprosti mi! – molila je Ljepojka, na što ju je Princeza odvezala. – Opraštaš li mi?

– Opraštam ti! – odgovorila je Princeza. – Ali, ovo bi ti trebala biti pouka da budeš bolja u budućnosti!

– Bit ću bolja! Ljubomora prelazi u mržnju i ne želim to... – naglasila je.

Tada su zajedno otrčale na pašnjak pa su njihove majke uživale u njihovoj pomirbi.

JESTI NA ULICI

Kažu da nije uljudno jesti na ulici drugo, osim sladoleda! Nisam siguran da su u pravu. Jer – ako je nepristojno jesti sendvič, jabuku, kikiriki, kestene..., lizati sladoled još je nepristojnije. Čovjek mora isplaziti jezik u što većim količinama i razjapiti usta tako da mu svi zure u ždrijelo, a mogu mu vidjeti i želdac. Nije li onda, ipak, uputnije jesti kestenje? Nevolja je u tome što kesteni ne mogu utažiti žeđ. Naprotiv, izazivaju je. Još je veća nevolja što ljudi, jedući kestenje, zagarave ruke poput dimnjačara, pa postoji opasnost da ostave otiske na leđima onih s kojima se pozdravljaju. Jedući sladoled, jedač može pojesti i ono u čemu je poslužen, dok ljuske kestenja i novine u koje su bili umotani, mogu pojesti samo djeca fakira. To su oni što ručaju gramofonske ploče, večeraju žarulje, a spavaju na žiletima i čavlima. Problem je, dakle, kamo s otpadom? Kamo s ogriscima,

kostima, ljuskama jaja, korom lubenice i banana? Nezgodno je toliko smeće nositi po džepovima ili njedrima, a još ga je neugodnije baciti. Uz to što neugodno vonja, smeće je i opasno: na nj se možeš okliznuti i slupati – ne samo naočale, nego i nos. Jestu na ulici nije toliko nepristojno koliko je nepraktično. Oni koji misle drukčije mogu, ako žele, idući ulicom jesti i kompletan ručak: predjelo, glavno jelo, salatu, kompot, kolač... Mogu juhu jesti i u trku. Ipak, neka paze da žlicu nekom drugom ne stave u usta. Da ne nataknu na vilicu nekog prolaznika namjesto krumpira. Da koga ne preliju umakom i da ga pogreškom ne stave u usta. Uspješ li bez problema ručati hodajući ulicom, svaka ti čast, pravi si akrobat! Za svaki slučaj, prije nego se odlučiš za ručak na ulici, obavijesti hitnu pomoć. Gledajući tvoje akrobacije, mnogi vozači automobila neće moći izbjeći sudar.

BUNDEVA

MEDO:
ŠTO JE OVO?
NIKAD NISAM VIDIO.
OTKUD NA LIVADI?

ZEKO:
TO JE LOPTA!
VIDIO SAM DJECU
KAD SE S NJOME IGRAJU.

JEŽ:
TAKO JE!
DJECA JE BACAJU,
ONA SKAČE, A DJECA
TRČE ZA NJOM.

MEDO:
BACIT ĆU JE
PA DA VIDIM
KAKO SKAČE.

SOVA:
MEDO, NE BACAJ!
TO LOPTA NIJE.

MEDO:
NE PRAVI SE VAŽNA!
OBJASNI NAM!

SOVA:
TO JE BUNDEVA ILI
TIKVA, KAKO JE NEKI ZOVU.

JEŽ:
ČEMU SLUŽI?

SOVA:
MOŽE SE
ČAROBNIM ŠTAPIĆEM
U KRALJEVSKU KOČIJU
PRETVORITI.

JEŽ:
VOLIO BIH SE
U NJOJ VOZITI.

MEDO:
JE LI MOGUĆE?
BUNDEVA MI SE
NASMIJEŠILA.

VJEVERICA:
UMIŠLJAŠ, MEDO,
JA NIŠTA NE VIDIM.

SOVA:
BUNDEVA JE PLOD BILJKE,
UBRAJA SE U POVRĆE,
A KORISTI U ISHRANI.

MEDO:
EVO, KRČI MI TRBUH,
OVOGA SAM TRENA OGLADNIO!
HAJDEMO JE POJESTI.

SOVA:
NIJE NAŠA!
NE UZIMAMO TUĐE!

VJEVERICA:
OVA BUNDEVA
SE DOKOTRLJALA
IZ VRTA BAKE JANJE.
VIDIM JE, DOLAZI PO NJU.

ZEKO:
NJEZINA JE I NJOJ PRIPADA.
IPAK MI JE ŽAO.
VEĆ SAM SE ZAMIŠLJAO
KAKO SE VOZIMO U
KRALJEVSKOJ KOČIJI.

SOVA:
OVA BUNDEVA JE
OBIČNA BUNDEVA.
DRAGA MI JE,
BAŠ OVAKVA
KAKVU JE BAKA JANJA
UZGOJILA U SVOM VRTU.

KRAJ

Zdravka Mila MARIJANOVIĆ

ŠTO SVE VOLIM

UŽIVAM GLEDATI FARMU
I ŠTO LJUDI NA FARMI RADE, KOPAJU I SADE.

KOKU KAKO LEŽI NA SIJENU I DAJE JAJE,
VOLIM GLEDATI KRAVU KAKO PASE TRAVU.

PATKE KAKO PLIVAJU I GUČU
TE LIJEPU SEOSKU KUĆU.

NA STOLU VIDIM MASLAC, SIR I MLIJEKO
KOJE KRAVA DAJE, I ONO KOKINO JAJE.

TU SU JABUKE I KRUŠKE TE VELIKO JAJE OD GUSKE.
VOLIM U KORPI KRASTAVCE, ŠPINAT I SALATU.

A, TO JE SVE ONO ŠTO BAKA KUHA
FRANU, MENI I MOM MALOM BRATU.

KLUPA UKRAŠENA KAMENČIĆIMA

Pokraj velike stijene uz more ima jedan puteljak. Njime je Luka često prolazio idući prema svojoj pješčanoj plaži. Nije mogao ne primijetiti tetu za koju je čuo da se zove Božica. Sjedila je na stijeni i promatrala more. Nije joj želio smetati, samo bi mirno prošao.

Jednoga dana na tom istom mjestu primijetio je neke ljude kako izrađuju klupu. Njegovim malim mjestom, gdje je živio s roditeljima, proširila se priča kako teta Božica želi ukrasiti klupu kamenčićima raznih boja.

Tu će klupu pokloniti za uživanje svim zaljubljenicima u more, kada se na kraju ljeta vrati u svoj veliki grad.

Bila je subota. Luka je krenuo na svoju malu plažu okupati se. Kada je došao do stijene, vidio je kako teta Božica ukrašava klupu, kamenčić po kamenčić. Bio je to mozaik od prelijepih kamenčića i staklića o čemu je učio u školi. Najviše mu se dopao prikaz: velikog žutog sunca i njegovih zraka, plavih brodica, ribica i valova s galebima.

– Prekrasno, prekrasno, teta Božice! – reče Luka, pa je upita: – Biste li Vi meni, teta Božice, mogli ostaviti jedan kvadratić klupe da ga ja ukasim kamenčićima? To bih jako volio.

– Može, može! – reče teta Božica. – Samo mi reci, zlato, što bi ti naslikao pomoću kamenčića?

– Ja bih naslikao Vas kako sjedite na klupi i gledate u more. – reče Luka.

– Baš lijepo od tebe, drago dijete. Toga se nitko od odraslih ne bi sjetio. Sutra dođi do klupe u isto vrijeme, čekam te... – reče teta Božica.

Luka otrča sav ozaren svojoj kući. Te je noći slabo spavao. Cijele je noći razmišljao o teti Božici i kako će skupa s njom dovršiti klupu od kamenčića. Ako sve bude kako je zamislio, možda će jednoga dana ljudi njegova malog mjesta klupu zvati: KLUPA BOŽICE I LUKE.

Kada je, na kraju ljeta, teta Božica otputovala u svoj veliki grad, Luka joj je poručio kako će on paziti na klupu i čistiti je od soli dok se ona ne vrati.

ZUBIĆ VILA

Tužan je Zvonimir bio onoga jutra kada je pogru- te glave prošao cijelom ulicom sve do kuće svoje prijateljice, bake Anice.

– Što ti se dogodilo? – zabrinuto je upitala baka čim je ugledala njegovo tužno lice.

– Izvadio sam zub sinoć! – rekao je već s vrata pokazujući baki prazno mjesto među njegovim bijelim, mliječnim zubima.

– Sad sam krezav!

– Oh, pa to je dobra vijest! – uskliknula je baka veselo. – To znači da si sada veliki dečko koji će uskoro imati trajne, čvrste zube! Ti znaš da ih sada moraš posebno pažljivo prati?

– Ma znam... – tužno će Zvonimir koji je opet pogruo glavu.

Baka ga je na trenutak zabrinuto promatrala pa konačno upitala:

– Tebe nešto drugo muči? Zvonimir je potvrdno kimnuo glavom.

– Zubić vila... – tiho je rekao.

– Zubić vila? – priupitala je baka iznenađeno.

– Ništa mi nije donijela! – rekao je dječak trudeći se da ne zaplače.

– Pa dobro, – pažljivo će baka – vjerojatno je ovih dana u velikoj gužvi pa nije stigla doći. Znaš, mnoga djeca tvojih godina ovih dana gube zubiće! Zvonimir je ushićeno podigao glavu.

– Istina! Pola moga razreda je krezavo! – ispalio je, a onda se opet rastužio. – I svima njima je Zubić vila nešto donijela, samo meni nije ništa.

– Znaš, možda ona tebe najviše voli – rekla je baka nježno – pa za tebe pomno traži najbolji dar. Jesi li joj pisao što želiš?

– Jesam, – tužno će Zvonimir – čim sam oprao zube, napisao sam pismo i stavio ga ispod jastuka. Nije ga ni pogledala.

– Kako znaš? – čudila se baka.

– Tako... – reče Zvonimir – Pismo je još uvijek ondje – bilo je ondje i jutros kada sam krenuo u školu, i sada je ondje – netaknuto.

Zvonimir je bio toliko tužan da se sad rastužila i baka.

– Jesi li ti siguran da si dobro pogledao? – priupitala je baka.

– Naravno da jesam! – Zvonimira je uvrijedilo bakino nepovjerenje.

– Pa znaš, – nastavila je baka – ponekad su darovi Zubić vile djeci nevidljivi, ali ih roditelji mogu vidjeti. Jesi li zamolio svoje roditelje da pogledaju?

– Nisam to znao! – iznenadio se Zvonimir kojemu je sada nada zasjala u očima.

– Eto vidiš! – nasmijala se baka. – Idi sad kući i zamoli roditelje da pogledaju. Ako oni ništa ne nađu, onda ću ja pogledati! – obećala je.

Ohrabren, Zvonimir je otrčao kući, a nedugo zatim trčeći se i vratio.

– Bila si u pravu! – viknuo je s vrata.

– Eto vidiš! – uskliknula je baka veselo. – Tko je pronašao dar?

– Prvo je gledala mama, ali ona nije ništa vidjela – zadihano će Zvonimir, – a onda je pogledao tata i on je našao novčanicu!

– Divno! – nasmijala se baka. – Uvjeren sam da ćeš ju mudro potrošiti.

– Hoću, – obećao je – kupit ću si novu četkicu za zube, a ostatak ću staviti u kasicu!

– Mudar si ti dječak i Zubić vila uopće nije pogriješila što te tako bogato nagradila! – zadovoljno je zaključila baka.

PRVI DAN NA POSLU

Stigla je jesen i svi stanovnici šume užurbano prikupljaju hranu za nadolazeće hladnije vrijeme.

I ježić Bocko ima pune ruke posla. Od danas radi kao dostavljač i silno se trudi dokazati kako je ozbiljan i odgovoran. Vjeverica Repka razvrstava voće i drugu pošiljku koju će ježić otpremiti na prave adrese. Bockove bodlje već su prepune voća, jestivih gljiva, žirova i kestenja. Još se samo čeka Uško. Iako najbrži poštar u šumi, uvijek negdje kasni.

– Evo me, evo! – dovikuje Uško dok juri niz brijeg hitro preskačući stijene na strmoj šumskoj stazici. U njegovoj velikoj torbi šarene se pisma; žuta za puža, crvena za srnu, smeđa za tvora, a zlatna za medu. Lija neće dobiti pismo brzom poštom. Ona će, ipak, pričekati bodljikavu dostavu.

I sad je sve spremno. Iz duplje širokog hrasta kreće vrijedna družina. Iz Uškove torbe pisma kao da lete, dok Bocko polako i s oprezom traži Ulicu bijele topole. Slijedi dostava u Drijenovu ulicu, Ulicu šikare, Blatnu ulicu, Ulicu

vučjeg traga i za kraj – odlazi na Trg jablanova. Siva vrana Jana s nestrpljenjem iščekuje pošiljku. Bocko se raduje. I posljednji paket stigao je na pravu adresu. – Huaaaalaa! – glasno zagrakće ptica i s plodom prezrele smokve odleti prema najvišoj grani kvrgavog stabla. – Eto, vidiš! – reče Uško. – I nije bilo tako strašno.

Ježić je presretan. Veselo šuška kroz lišće, dok se, zajedno s Uškom, vraća u duplju.

Ništa ne govori, samo se smije. Zna on da je sve uradio kako treba.

Misli Bocko: – Mama i tata bit će ponosni.

- Tko je Bocko?
- Što radi?
- Tko sve Bocku pomaže u poslu?
- Što misliš, zašto lija neće dobiti pismo brzom poštom?
- Tko je dobio posljednju pošiljku?
- Što Bocko misli?
- Napiši, što bi ti volio postati kad odrasteš?

Nikša KRPETIĆ

SPUŽVA I SPUŽVAC

Kad su se sreli spužva i spužvac, nastade nekakav neugodan zgužvac; Oboje su htjeli ljubav izreć' stiskom, al' problem se javi u susretu bliskom:

Zagrljaj im svaki istiskuje more, i hranjive tvari izlaze kroz pore pa postaju manji, a to škodi tijelu – slute kako kraj je romantičnom djelu.

Dno se zamutilo, more se naljutilo, sipa još crnilo pusti i dno prekri oblak gusti.

Glamac se zaglavio, rak samac zasramio, jegulja se skri u rupu, hoba traži spas u ćupu.

Tad su jedno drugom obećanje dali – samo će se gledat' dok ih njišu vali. Spužvac, prepun boli, ubra morske ruže, u suzama, tiho, od spužve otpuže.

NASILJE NA INTERNETU

Pod pojmom nasilje, na internetu se podrazumijeva svako ponašanje u internetskoj komunikaciji koje može nekoga uznemiriti ili mu nanijeti neku štetu. Najizloženiji nasilju na internetu su djeca i mladi.

Opasnosti na internetu su velike, jer mu ne pristupaju samo dobronamjerni ljudi. Zbog toga je potrebno biti svjestan stvari koje nas vrebaju na internetu. Informiranost je najbolja obrana od internet-napadača.

Za razliku od stvarnog fizičkoga nasilja, elektroničko nasilje može biti prisutno 24 sata dnevno, sedam dana u tjednu. Može biti prisutno gdje god se osoba nalazila i kod takvoga oblika nasilja puno je više publike i svjedoka.

- Ne otkrivaj svoje osobne informacije osobama koje ne poznaješ u stvarnom životu ili im ne vjeruješ.

- Ne prihvaćaj zahtjeve za prijateljstvo upućene od nepoznatih osoba. Neke osobe ne govore istinu o sebi i nikada ne možeš biti siguran tko je s druge strane ekrana.

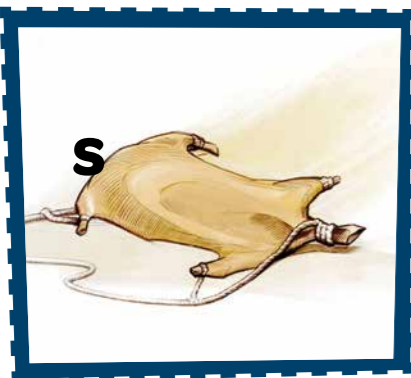
- Nikomu ne otkrivaj svoje lozinke, čak ni bliskim prijateljima.

- Stranac na internetu je poput stranca u stvarnom životu. Budi oprezan i nemoj odlaziti na susret s osobama koje si upoznao putem interneta.

Roditelji! Vaša djeca mogu znati više od vas o tehnologiji, ali vi znate više o životu. Dopušteno vam je postaviti pravila i tražiti njihovo poštivanje. Učinite to zajedno; dogovorite sa svojim djetetom jasna pravila korištenja interneta. Objasnite svom djetetu tko je tko u stvarnom i virtualnom svijetu.

NAGRADNI REBUS (6)

REBUS (7)

PREMETALJKA

KOLAČ? O, DA!

PRECRTAJ ULJEZA

- KUKAVICA
- LASTAVICA
- VRABAC
- ČVORAK

NOVE RIJEČI

PAM (_) IKA
 JAV (_) MAR
 CIK (_) KAT

Umetnite dvoslov umjesto crtica koji, sa zadanim troslovima, tvori nove riječi!

S	A	L	T	A	A
A	R	E	J	M	K
V	Ć	K	O	A	O
K	J	O	S	S	R
A	N	E	M	O	D
A	R	A	R	A	T
T	K	Z	A	A	S

OSMOSMJERKA

U mreži osmosmjerke pronađite pojmove u nekome od osam smjerova. Neiskorištena slova dat će rješenje.

AKORD, ARARAT, ATLAS, DOMENA, MJERA, OSAMA, OSMAK, SAMOČA, SAVKA, TRESAK, VJERA

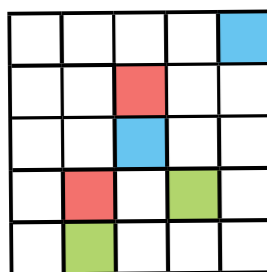
DOPUNJALJKA

K	O	P	A	A	T	V
P	O	D	O	N	C	A
M	L	I	E	T	A	

M	I
R	

N	A	A	E	N	C	A
R	A	Z	N	O	J	E
A	O	R	T	Z	E	

SPAJALICA

Spojite jednake boje crtom koja prolazi isključivo kroz prazne kvadratiće. Crtе se ne smiju presijecati, a sva prazna polja moraju biti upotrijebljena!

K - ISPUNJALJKA

PAR	1	K		
RAI	2		K	
ROB	3			K
RAK	4			K

Riječima lijevo dodajte već upisano slovo. Premetanjem slova, potražite nove riječi koje treba upisati u ispunjaljku i dobit ćete četiri nove riječi.

SUDOKU

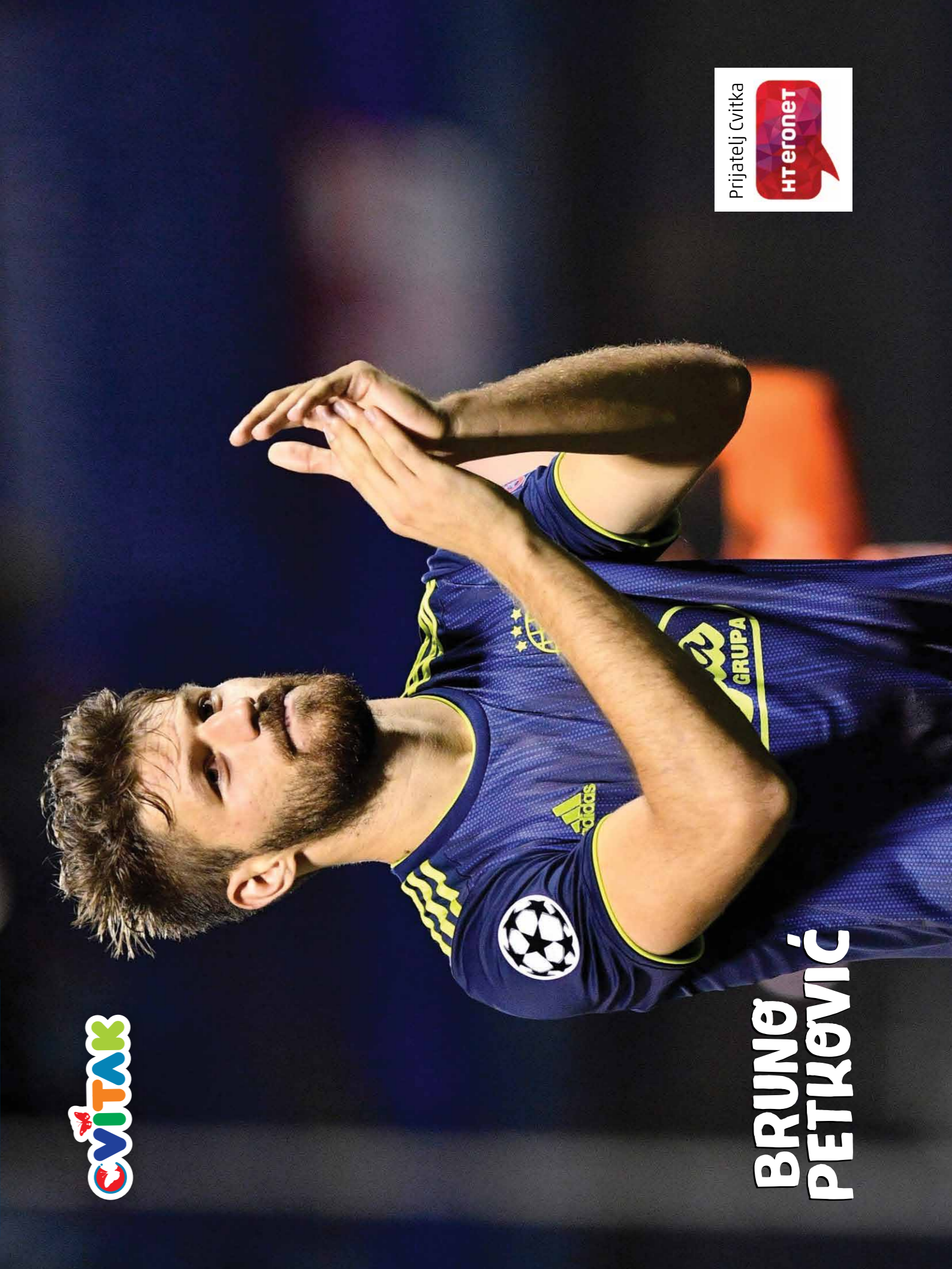
2		1			
1	3				
4			2		
3	2				

1		3			
4		2			
	1		2		
2				3	

2	3	1		6	
	5	6			2
			5	4	
		4	3		
1	2				4
	4		2	1	3

2	5	6		1	4
3					2
		3	1		
1	2				
4				6	1
	2	1	5	4	

Popuni prazna polja znamenkama od 1 do 4 ili od 1 do 6. Svaka se znamenka smije ponoviti samo jednom u svakom retku, stupcu i odjeljku.

ŠIROKI BRIJEG

Epitet „široki“ isprva je krasio tek najprostraniji od triju brjegov a što se ponosito uzdižu nad gradom koji su nekoć zvali Lise, a po njemu je ime dobila i Lištica – druga najhladnija europska rijeka (odmah iza Neretve). Prema legendi, njezino vrelo Borak, usred nabujalog raslinja, svojedobno je toliko očaralo kraljicu Teutu da joj je požrtvovni muž – ilirski kralj Argon, baš ondje dao sagraditi luksuzno odmorište... Bilo kako bilo, park i šetnica koja vodi k ovom iskonskom biseru prirode, tek nekoliko kilometara udaljenom od središta grada, donijet će kraljevski užitak opuštanja svakom izletniku-namjerniku i dan-danas.

Drevni ostaci utvrđenih gradina i ranokršćanske bazilike u Mokrom svjedoče o životu širokobriješkog prostora od brončanog, željeznog i antičkoga doba. Međutim, novija povijest grada započinje sredinom XIX. stoljeća dolaskom franjevaca, koji su utemeljili glasovitu Franjevačku gimnaziju (još daleke 1936. napajala se električnom energijom iz negdašnje „fratarske centrale“) te veličanstvenu „crkvu svih crkava“, posvećenu Uznesenju Blažene Djevice Marije. Zahvaljujući

fratrima, Široki Brijeg i jest (p)ostao vjerskim, prosvjetnim i kulturnim središtem ovih prostora. Franjevačka galerija povest će te na jedinstveno putovanje kroz povijest umjetnosti – od nadaleko znanih starih majstora do avangardnih umjetnika, a uz galeriju je neraskidivo vezan i osnutak Akademije likovnih umjetnosti, koja djeluje pri Sveučilištu u Mostaru.

Pod spomenikom „Hercegovačkome Moj-siju“ – franjevačkom provincijalu i prosvjetitelju fra Didaku Buntiću, koji je tijekom Prvog svjetskog rata od gladi spasio na tisuće malih Hercegovaca, odrasta širokobriješka mladež. Početkom svakoga kolovoza, sa svih strana svijeta, onamo uzbrdo poteče rijeka vjernika na mise-devetnice ususret Velikoj Gospi. Svima im u srcu toplina, a na usnama himna briješkoga krša: „Preko gora, širom polja, narod Tvoj sad na Brijeg hrli i pred Tvojim svetim likom tu se Tebi, Majko, moli...“

TRANSPLANTACIJA

DRAGI MOJI, OVOGA ĆEMO MJESECA PISATI O TRANSPLANTACIJI TKIVA I ORGANA, JEDNOME OD NAJVEĆIH DOSTIGNUĆA MODERNE MEDICINE. ŠTO JE TO TRANSPLANTACIJA I KOMU JE POTREBNA?

UZMIMO ZA PRIMJER ČOVJEKA S BOLESNIM SRCEM KOJEM KONVENCIONALNA, TJ. UOBIČAJENA MEDICINA, VIŠE NE POMAŽE. LIJEKOVI KOJE UZIMA NEDOVOLJNO SU UČINKOVITI ZA VOĐENJE NORMALNOG ŽIVOTA. TADA LIJEČNICI, PREMA SVJETSKIM KRITERIJIMA, ODREĐUJU JE LI ČOVJEK POGODAN KANDIDAT ZA TRANSPLANTACIJU. AKO JEST, NJEGOVO ĆE BOLESNO SRCE IZVADITI I ZAMJENITI GA ZDRAVIM SRCEM DONORA. DONOR JE OSOBA KOJA JE ZA ŽIVOTA ODLUČILA, U SLUČAJU SMRTI, SVOJE ZDRAVE ORGANE DONIRATI TJ DATI OSOBAMA KOJIMA JE TO POTREBNO.

PRVA USPJEŠNA TRANSPLANTACIJA IZVEDENA JE 1954. U BOSTONU. RAZLOG TOG USPJEHA BILA JE SLUČAJNOST GDJE JE PACIJENTU TREBAO NOVI BUBREG, A DAO MU GA JE NJEGOV BRAT BLIZANAC. TADA SU LIJEČNICI SHVATILI DA SE SAMO POTPUNO JEDNAKI ORGANI NE ODBACUJU. NAIME, NE MOŽE SVATKO SVAKOME DAVATI ORGANE. DANAS SE RADE MNOGI TESTOVI KOMPATIBILNOSTI IZMEĐU DONORA PRIJE OPERACIJA KAKO BI USPJEH BIO ŠTO VJEROJATNIJI. TAKO SU ORGANI IDENTIČNIH BLIZANACA JEDNAKI. ZA LJUDE KOJI NEMAJU IDENTIČNOG/JEDNOJAJČANOG BLIZANCA, VEĆA JE MOGUĆNOST DA ĆE SLIČNIJI ORGAN IMATI BRAT, SESTRA, MAMA ILI NETKO IZ OBITELJI NEGO POTPUNI STRANAC.

ŠTO JE UOPĆE SVRHA TRANSPLANTACIJA? PA KAO I SVAKA DRUGA OPERACIJA, CILJ JE POBOLJŠANJE KVALITETE ŽIVOTA ILI ŠTO JE POGOTOVO IZRAŽENO U TRANSPLANTACIJSKOJ MEDICINI, SAMI SPAS ŽIVOTA. LJUDI

KOJIMA JE POTREBNA TRANSPLANTACIJA SU TEŠKO BOLESNI I NOVI IM JE ORGAN JEDINA PRILIKA ZA ŽIVOT. ČESTO GODINAMA ČEKAJU PO BOLNICAMA TRENUTAK KADA ĆE IM LIJEČNICI U BILO KOJEM DIJELU SVIJETA NAĆI POGODAN ORGAN I DOSTAVITI GA DO NJIH.

NAJČEŠĆE TRANSPLANTIRANI ILI PRESAĐIVANI ORGAN JE BUBREG, A UZ NJEGA, USPJEŠNO SE TRANSPLANTIRA I JETRA, PLUĆA, GUŠTERAČA, KOŽA I SRCE, A OD TKIVA ROŽNICA.

...čije ime i prezime valja što prije poslati na adresu 'Cvitka'.

NAJSRETNIJE MEĐU VAMA NAGRADIT ĆE TISKARA SUTON D.O.O.!

Kad se moja majka židovskoga podrijetla, Nadežda Uljanovna, udavala za časnika sovjetskog zrakoplovstva Vladimira Rodionoviča, bila je svjesna da će cijeloga života ostati tihom podrškom mužu na službovanju u Istočnoj Njemačkoj, Čehoslovačkoj i u SSSR-u. Skupa sa svojom braćom pohađao sam škole namijenjene djeci sovjetskih vojnika, prije negoli sam stasao za posao alatničara u kijevskoj tvornici za automatizaciju, ali i za studiranje i poslijediplomski studij na Nacionalnom sveučilištu Taras Ševčenko u Kijevu, gdje mi je dodijeljen doktorat iz sportskih znanosti. Cijelo to vrijeme bavio sam se borbilačkim sportovima – isprva me trenirao sovjetski boksač i osvajač bronce na Svjetskom prvenstvu 1974. Anatolij Klimanov, a napabirčio sam čak 34 pobjede i šesterostruku titulu svjetskog kickboxing-prvaka. Potpisavši ugovor s njemačkim Universum Box-Promotionom, godine 1996. trijumfalno sam započeo profesionalnu boksačku karijeru neprekinutim nizom od 27 pobjeda postignutih nokautom, a ona 25. mi je 1999. donijela WBO-naslov u teškoj kategoriji.

Naučio sam tečno govoriti nekoliko svjetskih jezika, obranio doktorat znanosti i ostao suverenim vladarem boksačkog ringa sve do 1. travnja 2000. godine, kad sam zaradio tešku ozljedu ramena, no odmah po oporavku ostvario sam pet uzastopnih pobjeda te prigodu za osvajanje titule WBC-prvaka 2003. godine. Premda sam bio u blagoj prednosti nad nimalo bezazlenim protivnikom Lennoxom Lewisom, duboku posjekotinu iznad mogeg lijevog oka, suci su okarakterizirali kao tehnički nokaut u korist Lewisa, unatoč svim mojim molbama da nastavimo s borbom. Nestrljivo sam iščekivao revanš, a nakon objave WBC-a da će Lennoxu

Lewisu oduzeti titulu ukoliko se ne odazove izazivaču, ovaj je najavio svoje umirovljenje te napustio naslov, koji sam ja osvojio suočivši se s Južnoafrikancem Corriejem Sandersom 24. travnja 2004. godine. Obranio sam ga od britanskog boksača Dannyja Williamsa 11. prosinca 2004. godine, no zbog puknuća prednjeg križnog ligamenta, godinu dana kasnije bio sam prisiljen na naprasno umirovljenje, no tješila me moguć-

nost da ću postati obveznim izazivačem ako se ikada odlučim vratiti u ring.

Nakon tri godine, tijekom kojih je moj mlađi brat Vladimir osvojio dva od četiri dostupna naslova svjetskog prvaka, sazrelo je vrijeme da i ja izazovem aktualnog WBC-prvaka Samuela Petera. Jedna od najiščekivanijih borbi 21. stoljeća dogodila se 11. listopada 2008. u berlinskom O2 Worldu, a unatoč višegodišnjoj stanci, zapanjio sam snažnoga Nigerijca preciznim i učinkovitim ubadanjem s lijeve strane, dominantno ga razmontiravši nakon osam rundi. Nepobjedivim sam ostao sve do konačnog povlačenja iz ringa 15. prosinca 2013. godine. Povijest sporta pamtit će me kao jedinog boksača teške kategorije koji je bio svjetskim prvakom u tri različita desetljeća i, uz Georgea Foremana, jedinim koji

je taj naslov obranio nakon navršениh četrdeset godina. A samo pola godine nakon što sam okario boksačke rukavice o klin, postao sam gradonačelnikom Kijeva s najdužim mandatom od početka ukrajinske neovisnosti, koju valja braniti srčanom borbenošću kudikamo većom od one koju sam pokazao kao jedan od najuspješnijih žitelja Međunarodne boksačke kuće slavnih.

ZAGONETNA SPORTSKA LEGENDA JE:

AUDIO MANAGER

Audio Manager je aplikacija čija ikona pokazuje note i izgleda posve bezazleno.

Ovo je aplikacija koja na Google Playu ima deset milijuna preuzimanja. Nije nikakva glazbena aplikacija nego aplikacija koja služi za skrivanje svega onoga što ne želite da se vide na telefonu. Kada pritisnete prstom i malo duže držite ikonu, otkriva se zaključani ekran iza kojega se može sakriti što god poželite: aplikacije, slike, poruke, videa...

Nakon ulaska na skriveni ekran aplikacija traži lozinku, te traži pristup svim vašim fotografijama, vašu lokaciju, što je opasno i potpuno nepotrebno.

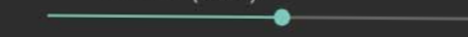
Konačno, tko ima ovu aplikaciju instaliranu u svome mobilnom uređaju, očigledno nešto skriva.

Audio Manager

Tap and hold on the logo above to launch the actual hide it pro app

This message will disappear next time you launch the app

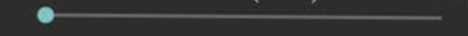
Alarm Volume (8/15)

Music Volume (6/15)

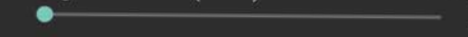
Notification Volume (0/15)

Vibrate

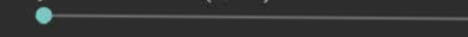
Ringer Volume (0/15)

Vibrate

System Volume (0/15)

Voice Volume (5/11)

SREĆA

Za sreću je potrebno malo, ali mi, ljudi, uvijek tražimo puno. Sreća se krije u malim znacima pažnje. Pažnja je najpotrebnija starima i djeci. Starcima trebamo pomagati nositi teške vrećice, ustupiti mjesto u autobusu, pročitati im nešto što oni ne mogu, obaviti kupnju za njih... S djecom treba biti strpljiv i blag te im pokloniti dosta vremena i pažnje. Sve ono što druge ljude može usrećiti zapravo je besplatno, zato činimo male stvari s puno ljubavi!

Petra Sesar
VI. c I. OŠ Široki Brijeg

Petra Zovko
II. c I. OŠ Široki Brijeg

MEDU U POTRAZI ZA MEDOM

NAGRAĐENI RAD

Jednog dana, jedan veliki medvjed želio je pojesti malo meda. Ode medo do pčela. On ih je pitao malo meda. Kapetan pčela mu je dao med i medo mu je rekao HVALA. Kapetan pčela je rekao svojim pčelama da idu skupljati još meda. Dok su to radili, medo je poželio još meda, pa je došao do pčelinjaka ukrasti ga. Tri pčele su ostale da pričuvaju pčelinjak. Dok se medo šuljao, pčele su ga čule i kažu mu: STANI, MEDO! On brzo potrči, ali pčele su ga ubole i od tada medo više nije krao med.

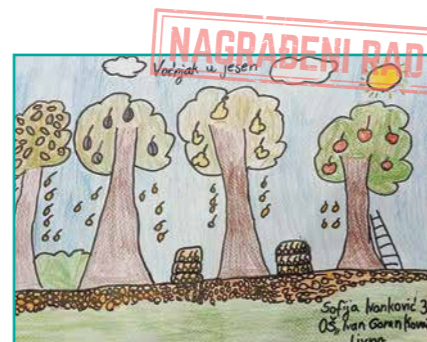
Marko Sušac
2. a OŠ V. Pavlovića, Čapljina

Veronika Šego
III. b OŠ Bijakovići

Lucija Ćorić
IV. c OŠ P. Bakule, Posušje

Sofija Ivanković
III. d OŠ I. G. Kovačića, Livno

POSJET KNJIŽNIČARA

Knjižničar naše škole, Igor Beno, posjetio nas je prošloga tjedna. Prenio nam je puno svoga znanja o knjigama, pričama i enciklopedijama. Dočekali smo ga sa svojim igrokazima i recitacijama. Tijekom druženja dobili smo odgovore na mnoga naša pitanja. Najzanimljiviji dio predavanja bio mi je o enciklopedijama. Rado sam pregledao sve o gmazovima.

Vjeko Kasalo
IV. r. OŠ Lipanjske zore, Višići
PŠ Bobanovo Naselje

Marko Šušnjar
OŠ I. Mažuranića, Posušje

Emma Brajković
II. a OŠ V. Pavlovića, Čapljina

Ante Vasilj
OŠ Biograci, PŠ Ljuti Dolac

ZAŠTO AUTOMOBILIMA

Zašto automobilima, a ne nogama. Automobili prave buku, zagađuju zrak i planet.

Uvijek sam se pitao, zašto automobilima, a mogli bismo nogama. Samo do mora i rijeka auta bi bila korisna, ali rijetka.

Noge su otpornije od naših automobila. Imamo bicikla, role pa čak i električne romobile, jer je ovo sve zdravije.

Stop zagađenju!
Budimo zdravi!
Manje koristimo automobil da bi naš planet bio živ!

Ilan Gabrić
5. a KŠC Sveti Franjo, Tuzla

MORE I RIJEKA

Jednoga dana rijeka je počela izvirati iz brda. Čovjek koji se tu zatekao dao joj je ime Neretva, najljepše ime na svijetu. Ja sam jednoga dana posjetio grad Ploče koji se nalazi u Hrvatskoj i vidio kako se rijeka Neretva ulijeva u Jadransko more. To mjesto zove se ušće. U školi smo radili lekciju o morima. Toga sam dana sve znao i dobio sam peticu.

Petar Musulin
IV. 2 OŠ I. Jakovljevića, Mostar

Luka Šego
IV. c OŠ M. Marulića, Ljubuški

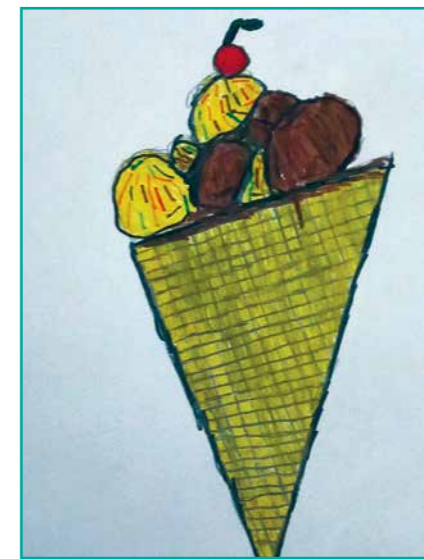
Ivan Bakula
IV. d OŠ I. Mažuranića, Posušje

Ines Šimunović
II. a OŠ fra J. Vladića, Ripci

Ela Kajmaković
IV. b KŠC P. Barbarić, Travnik

Borna Bevanda
Široki Brijeg

Dragi naši đaci, od sad nam šaljite svoje radove i Viberom na broj:

063 169 896

Udruga „Cvit“ Međugorje i Ogranak Matice hrvatske Mostar

Natječaj za dodjelu Književne nagrade

"Krešimir Šego" za pisce za mlade

Želeći sačuvati sjećanje na život i djelovanje utemeljitelja Književno-poučnog časopisa za mlade "Cvitak" Krešimira Šegu (Međugorje, 11. veljače 1950. – 9. prosinca 2014.), Udruga "Cvit" Međugorje raspisuje natječaj za dodjelu Književne nagrade „Krešimir Šego“.

Na natječaj se mogu prijaviti književnici koji pišu za mlade, ako pošalju:

- a) rukovet 10 – 15 kratkih priča za djecu (jedna priča do 400 riječi),
- b) rukovet 10 – 15 pjesama za djecu,
- c) rukovet 10 – 15 mini-igrokaza za djecu (jedan igrokaz do 300 riječi) ili
- d) dramsko-scenski tekst za djecu

Natječaj je otvoren do 15. studenoga 2023.

Radove i kraći životopis poslati na e-adresu: casopis.cvitak@gmail.com
Književni odbor

TRADICIONALNA KOLIJEVKA NA MARKAMA HP MOSTAR

Hrvatska pošta Mostar kroz izdanja maraka o temi etnološkog blaga čuva materijalno, društveno i duhovno blago hrvatskog naroda. Svaka društvena zajednica ima svoje običaje vezane za značajne trenutke života, a jedan od takvih događaja je rođenje djeteta. Motiv izdanja „Etnološko blago 2023.“ jest kolijevka, ručno izrađen drveni krevetić za malo dijete.

Tradicionalne kolijevke najčešće su bile u obliku korita ili male škrinje. Polukružni završeci na dnu užih stranica bili su napravljeni tako da se kolijevka mogla ljuljati. Bile su jednostavne izrade, a ponekad su plohe bile ukrašene rezbarijama. Često su imale uzdužnu prečku preko koje se prebacivao zastor da bi dijete bilo zaštićeno.

Svako novo dijete dočekivalo se s radošću, a njegovo rođenje se proslavljalo skromno, u kru-

gu obitelji. Majka je 40 dana poslije poroda ležala, a rodbina i prijatelji su donosili babine –

darove za dijete. Kolijevka se posebno čuvala u obitelji i u njoj se odgajalo nekoliko naraštaja djece.

Marke su tiskane u arku od 20 maraka, a prate ih žig i omotnica prvoga dana (FDC). Prvi dan izdanja je 9. listopada 2023., a njihova nominalna vrijednost 0,20 KM. Autorica likovnog rješenja je Božana Bošnjak.

NAGRADNO PITANJE

MJESTO I U NJEMU POŠTANSKI URED HRVATSKE POŠTE MOSTAR!

Draga djeco, i u ovom broju Hrvatska pošta Mostar vas nagraduje.

Nagradno pitanje: Koje je ovo mjesto?

Nalazi se na sjeveru BiH, u Županiji Posavskoj, uz rijeku Savu. Kao naseljeno mjesto prvi put se spominje 1548. godine, dok je općina utemeljena 1926. U mjestu se nalazi crkva svete Ane sa zvonikom koji je po visini treći u BiH. Zavjetna slika sv. Ane potječe iz 1869. kada je izgrađena prva skromna drvena crkvice.

TO MJESTO SE ZOVE: **D M L J V**

Vaš odgovor i osobne podatke odmah šaljite na dopisnici, na adresu:

List Cvitak, P. P. 100, 88266 Međugorje

Hrvatska pošta Mostar troje najsretnijih nagradit će lijepim nagradama – poštanskim markama!

ROKO, BRUNO i FRAN KOD BAKE i DJEDA

Piše: Zdravka Mila Marijanović; Crta: Zrinka Ostović

Nastavit će se...

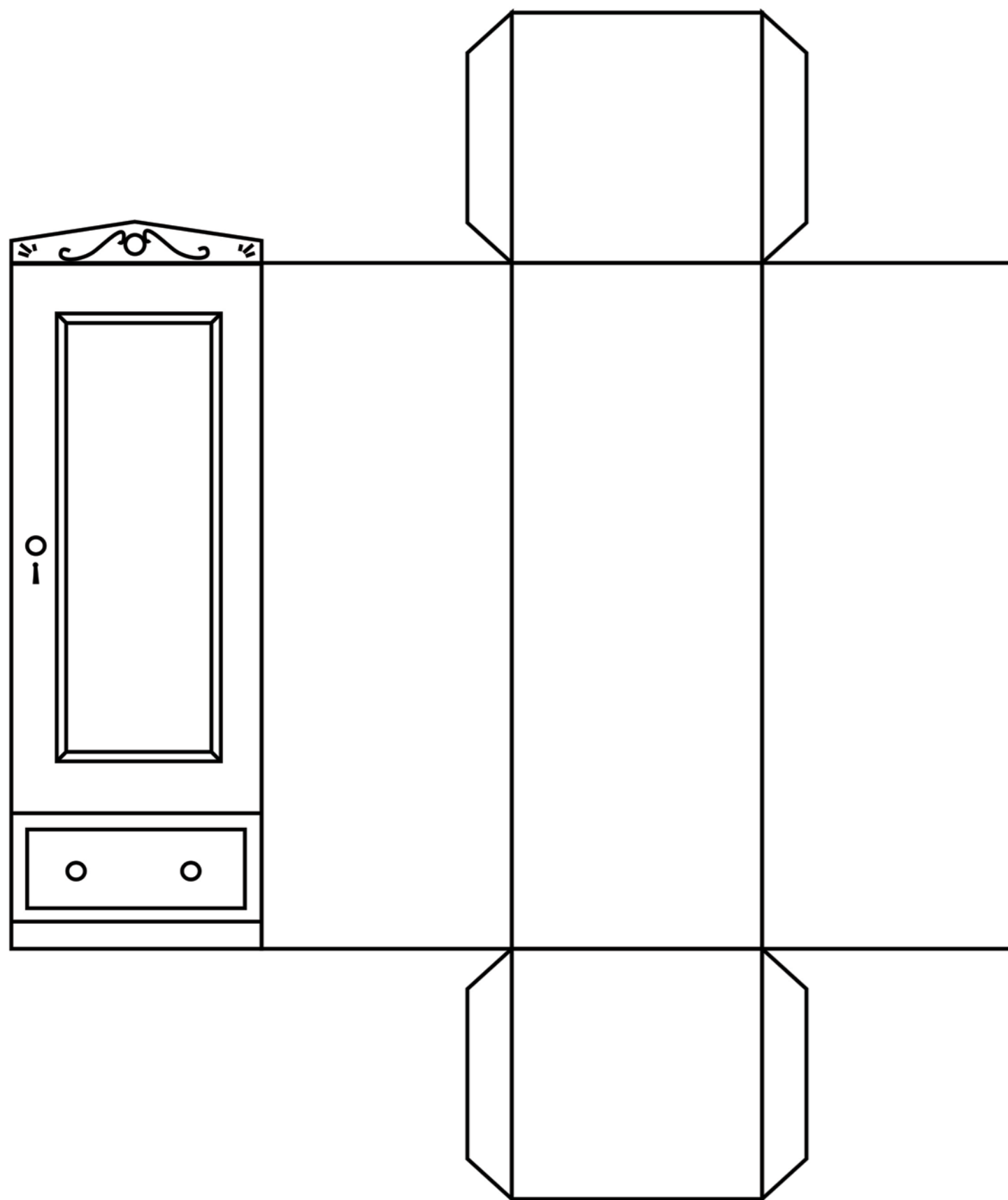
Fra Vendelin KARAČIĆ

IRIS

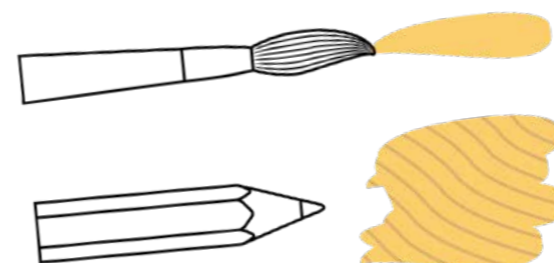
Na livadi pokraj puta
Iris se u suncu kupa
Smiješi se i plavi
Pohodi ga leptir
Pčela
A vjetrić ga obješenjak
Miluje po glavi

Pazite ga, draga djeco
Iris cvijet je našeg kraja
Ljepotan je
Ponosan je
On je slika
On je miris
Nebesoga raja

ORMAR

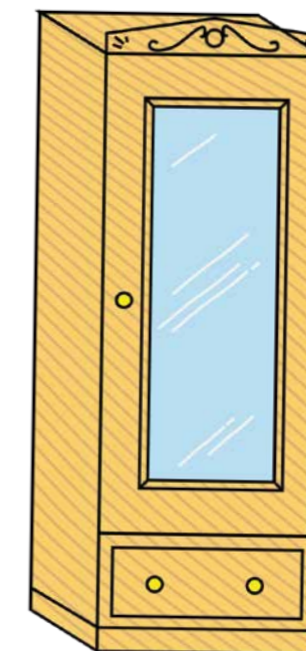

Izreži papir škarama uzduž oboda uzorka.
Pozor! Pazi da se ne porežeš!
Neka ti pomogne netko stariji.

Pomiješaj bijelu i žutu temperu.
Ne razrjeđuj je u vodi! Oboji
ormar. Smeđom bojicom nacrtaj
godove, tako da ormar izgleda
realistično.

Savij papir kako se to vidi na slici
ispod i zalijepi sve ljepilom za papir.
Kad budeš savijao/la papir, koristi
ravnalo. Ogledalo možeš obojiti plavom
temperom, a možeš i nalijepiti foliju
ili sjajni ukrasni papir. Možeš smisliti i
drugačiji ormar. Pusti mašti na volju.

NAGRADE!

Pošalji nam sliku kako ti radiš zadatak, a mi ćemo
najbolji rad nagraditi. Nagrada je – **rezbarski luk!**

**Sve što trebaš učiniti je poslati fotografiju
urađenog modela na Viber na broj 063 319 428, a
mi ćemo izabrati najbolje radove i poslati nagrade.**

**Druženje književnice *Ivane Čurić*
s učenicima Osnovne škole
Rudera Boškovića
u Grudama**